

Като утро прѣзз май хубавица;
 О ты райско изданіе дѣвице,
 На какѣ подирь твизь страсть мѣтижна?

Толкозъ хубаво е на зарѣдж
 Нацвѣтѣло градинско-то цвѣте,
 И обляча, Омайва гърце-то
 На тогозъ отдаличь шо го гледа.

Но го, кина! ржка шомз посегне
 Да откъсне единчкз цвѣтъ само
 То пчала-та шо е скрита тамо
 Твърдѣ люто изиз жѣло го жигне.

Бѣжъ отъ тамз, баагородна дѣшнице,
 Ты изиз ангелы вижъ да играишь,
 Да го смѣешъ и страсти да не змешъ
 Да овардишь тѣй чисто-то лице.

— О —

Животъ-тъ ан, птнчъ,
 Въ уста-та си държишь.
 Ахъ зашто глзлбичи,
 Какѣ лѣтишь, трептишь?

Влзвз моятъ-та градинкж
 Сега вече не лѣтишь,
 По чужды дръвѣе бѣгашъ